

REPORTAGE De zzp'ers zijn nooit alleen in de voormalige Snelliusschool

Werken in inspirerende schoonheid van Dudok

Het Hilversumse raadhuis is het bekendste werk van de architect Willem Marinus Dudok, en eigenlijk ook het beeldmerk van de gemeente. Maar Hilversum bevat meerdere fraaie Dudok-panden. Zoals de voormalige Snelliusschool, die een interessante geschiedenis achter de rug heeft.

Bert-Jan van Oel
bvvan.oel@mediahuis.nl

Hilversum ■ Inmiddels is het pand al meer dan twintig jaar eigendom van Hans Groeneweg Vastgoed. Groeneweg houdt echt van dit rijksmonument. „Het stadhuis in mijn woonplaats Velsen was een van de laatste grote projecten van Dudok. Zijn stijl spreekt me zeer aan. De Snelliusschool is uit liefde gekocht, want veel winst levert het eigenlijk niet op. Maar goed, daar heb ik nog een aantal andere panden voor.”

De Snelliusschool werd in 1931 en 1932 gerealiseerd. Stadsarchitect Dudok had van de gemeente Hilversum de opdracht gekregen voor een school aan de Snelliuslaan. In 1933 werden er nog vier lokalen bijgebouwd aan de kant van de 's-Gravesandelaan. In eerste instantie was de school Mulo. Kenmerkend voor het gebouw zijn de felrode bakstenen, een behoorlijk contrast met het goudgeel van het raadhuis. Opvallend is de halfronde, naar voren geplaatste ingang van glazen bouwstenen, waarin het trappenhuis.

Kayak

De Snelliusschool is later voor een deel onderkomen geweest van het Hilversums Conservatorium voor jazz en lichte muziek. Vele bekende studeerden er, onder wie de le-

den van de Hilversumse band Kayak, die in 1972 nog 'onder schooltijd' werd opgericht door Ton Scherpenzeel. Het Hilversums Conservatorium fuseerde in 1998 met het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam en daardoor verdween de muziekopleiding uit Hilversum.

Hans Groeneweg kocht het rijksmonument nadat het conservatorium was vertrokken uit Hilversum. „De boel was een beetje uitgewoond”, weet hij nog. „Daarom hebben we in 1999 een restauratie laten uitvoeren. Daarna heb ik het met mijn compagnon in de markt gezet voor diverse huurders. Een daarvan was op een gegeven moment Independer. Dat bedrijf groeide zo hard dat de Snelliusschool te klein werd. Independer vertrok naar het voormalige Tros-gebouw aan de Celebeslaan.”

Woningen

Ook nadat Independer in 2018 het gebouw had verlaten werd de Snelliusschool opgeknapt. „Het liefst had ik er woningen in willen laten zetten”, zegt Groeneweg. „Dat heb ik ook met het gemeentehuis in Blaricum aan de Torenlaan gedaan, daar zijn appartementen gekomen. De gemeente Hilversum wilde toch dat de Snelliusschool geen woonbestemming zou krijgen, omdat er ruimte voor bedrijven moest zijn.”

Het bezit van de Snelliusschool komt met een hoop verantwoorde-

lijkheden. Een rijksmonument moet intact worden gelaten en goed worden onderhouden. „Dan kom je bijzondere zaken tegen”, aldus Groeneweg. „We hadden wat lekkage en toen moesten we de regenpijpen vervangen. Dudok vond regenpijpen aan de buitengevel kennelijk niet mooi, dus de afwatering verliep via gietijzeren pijpen in de spouwmuur. Dat hebben we, wel met wat modernere materialen, precies weer gereconstrueerd.”

Onzichtbaar vanaf de straat liggen er inmiddels wel zonnepanelen op het dak. „Dat hebben we gedaan, met toestemming van de gemeente, vanwege de energieprijzen, zodat we ook de huurders een beetje konden sparen.”

Momenteel zit de Snelliusschool bijna helemaal vol met bedrijven, architectenbureaus, jeugdinstelling Youké en De Bovenbouw, de vereniging van circa tien zzp'ers uit de Snelliusschool. Zij werken op de eerste etage van het pand, vaak gezamenlijk in één ruimte. „Fijn dat we zo in staat zijn om dit prachtige gebouw in stand te houden. Er verandert in sneltempo zo verschrikkelijk veel in deze wereld, dat het mooi is om ook iets te kunnen bewaren”, zegt Groeneweg.

Vier zzp'ers

De krant sprak met vier zzp'ers (zie de kaders hieronder) die onder de paraplu van hun eigen vereniging

„De Snelliusschool is uit liefde gekocht, want veel winst levert het eigenlijk niet op

De Bovenbouw een werkplek huren in de Snelliusschool. Het enthousiasme is groot bij de huurders, die anders thuis zouden moeten werken. De meeste van de zzp'ers in de Snelliusschool hadden hun werkplek eerder in De Mix, een gebouw aan de Hilversumse Arendstraat. Toen de mogelijkheid zich enkele jaren geleden voordeed, verhuisden ze gezamenlijk naar de Snelliusschool. 'Een inspirerende omgeving', zeggen ze.

„Dudok vond regenpijpen aan de buitengevel kennelijk niet mooi, dus de afwatering verliep via gietijzeren pijpen in de spouwmuur

Het glazen trappenhuis is een lust voor het oog. Inzet: het pand van de buitenkant.

FOTO STUDIO KASTERMANS/ALEXANDER MARKS

Michel Louis

De 53-jarige illustrator Michel Louis is er al langere tijd uit dat alleen werken hem goed doet. Nadat hij in Rotterdam de Academie voor Beeldende Kunsten had afgerond verdiende hij zijn brood met werk op een reclamebureau, onder meer het ontwerpen van logo's en huisstijlen. „Dat was eigenlijk niet wat ik wilde.”

Bij de Consumentengids kon hij zijn creativiteit beter kwijt. Maar hij zat nog steeds op die zolder. „Dat was echt eenzaam, en ik kwam ook bijna nooit buiten. Op een gegeven moment kwam ik toch wat oud-studiegenoten tegen en samen deelden we een werkplek in een voormalig belastingkantoor. De setting was een beetje zoals hier in de Snelliusschool.”

Privéleven

Toen Louis in 2012 naar Hilversum verhuisde, zocht hij naar een dergelijke werkplek, een verzamelplaats van zzp'ers. „Die vond ik in De Mix. Ik heb het nodig om een werkplek te hebben en mijn privéleven daarvan te kunnen scheiden.”

Inmiddels heeft Michel Louis verschillende opdrachtgevers en is de Snelliusschool hem dierbaar geworden. „Er vinden ook kruisbestuivingen plaats, collega-zzp'ers hier kunnen elkaar ook regelmatig aan werk helpen. Het is hier

Michel Louis FOTO STUDIO KASTERMANS

gezellig, we kunnen bij elkaar onze verhalen kwijt. In de coronaperiode zat ik in Hilversum op m'n zoldertje, ik had minder werk. Mojo Concerts is een van mijn opdrachtgevers en er waren nauwelijks nog optredens en festivals natuurlijk. Het was een zware periode, ook al kreeg ik wel tijd om 'vrij werk' te maken. Tussen de opdrachten door werk ik dan ook nog steeds aan een graphic novel, een serieuzere strip, over mezelf.”

Edward Swier

De 54-jarige Edward Swier werkte lange tijd op de sportredactie van De Gooi- en Eemlander. Daarna trad hij in dienst bij de GPD, een samenwerkingsverband tussen een groot aantal regionale kranten. Toen de GPD in 2012 ophield te bestaan, begon de Hilversumse (wieler)journalist en tekstschrijver voor zichzelf. En kwam hij er al snel achter dat ook hij thuiswerken niet prettig vindt.

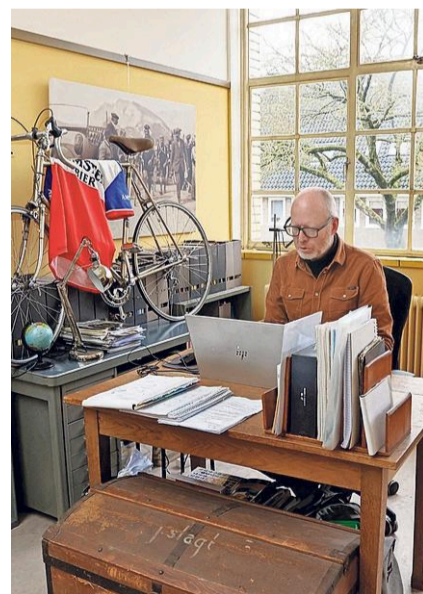
Gein

„Dan mis je toch het gein maken met elkaar op de redactie. Dat gevoel kreeg ik in De Mix en nu in de Snelliusschool wel weer terug. Je bent allemaal zelfstandig, maar je zit met z'n drieën in één lokaal en dan groei je naar elkaar toe. Natuurlijk is niet altijd iedereen er, omdat je soms ook op pad moet voor je werk. Maar het basisgevoel is toch saamhorigheid”, aldus de tekstschrijver.

Hij heeft het er wel voor over om een kleine 400 euro in de maand kwijt te zijn voor een prettige werkplek. „Dat is een investering die ik ervoor over heb om niet thuis te werken”, legt Swier uit.

Lummelen

„Thuis gaat alles door elkaar lopen: boodschappen doen, werken, misschien soms wat lummelen. Het wordt een brij. Nu is duidelijk afgebakend: thuis is privé

Edward Swier FOTO STUDIO KASTERMANS

en op de Snelliusschool kom ik om te werken.”

Inspirerend

Swier vindt het gebouw op zich al inspirerend. „Je kent de geschiedenis en ook in deze tijd is het fijn werken in een Dudok-omgeving. Je hoeft maar door de gangen te lopen en om je heen te kijken om te zien hoe mooi alles door de architect is bedacht.”

Dorry van Dijk-Haenen

Ze noemt de Snelliusschool 'geweldig'. „Als interieurarchitect is het heerlijk om in zo'n mooi gebouw als deze Dudokschool te mogen werken. De ruimte is fijn, het licht is mooi.”

Dorry van Dijk (60) was (als interieurarchitect) ooit in loondienst bij een architectenbureau. Nu heeft zij al 21 jaar haar eigen bureau en werkt ze voor zowel particulieren, als kantoren en instellingen. Eerst nog thuis, kort daarna met medewerkers in een studio in het hart van Hilversum. „In die tijd was er ook een samenwerking met andere architecten. Daarmee deden we mee aan Europese aanbestedingen voor grote projecten. Maar de crisis van 2013 trof ons ook. Toen ben ik verder gegaan als zelfstandige en ben ik met mijn studio verhuisd naar De Mix. Met een aantal mensen hebben we vervolgens als De Bovenbouw gezamenlijk drie lokalen in de Snelliusschool betrokken.” Ze kennen elkaar dus vrij goed. „We zijn begaan met elkaar, weten wat we aan elkaar hebben en kunnen zowel zakelijk als creatief met elkaar sparren. Voor mij is dat, samen met deze inspirerende omgeving, een meerwaarde.”

Van Dijk is eigenaar van DVDH-interieurarchitecten. „Ik kan opdrachtgevers nu op deze mooie plek ontvangen.” Bo-

Dorry van Dijk-Haenen FOTO KASTERMANS

vendien kan ze er, bij gelegenheid, samenwerken met haar 'klasgenoten'. „Als het zo uitkomt, kunnen we samenwerken als onze disciplines elkaar raken. Soms helpen we elkaar aan opdrachten. Zo heeft Olga Lundgren, die ook deel uitmaakt van De Bovenbouw, met haar ontwerpstudio Oceaan mijn nieuwe huisstijl en website gemaakt en voor een project in Leiden de bewegwijzering vormgegeven.”

Thomas Braun

Hij praat veel en graag, houdt van sociale cohesie. De 56-jarige Thomas Braun, tekstschrijver/journalist (onder meer voor Panorama) heeft echt mensen om zich heen nodig.

„Als ik thuis zou moeten werken, voelt dat als een isolement. Daarom heb ik als freelancer altijd werkplekken buitenshuis gezocht. In de Wisseloord-studio's was ook een ruimte voor zzp'ers. Daarna heb ik in De Mix gezeten. Dat was de eerste locatie waar iedereen, wat hij of zij ook voor werk deed, aanzat aan de gezamenlijke lunch”, legt Braun uit. „Toen we met al die mensen van De Mix naar de Snelliusschool verhuisden, inmiddels zo'n drie jaar geleden, is die lunch ook gehandhaafd. Stipt om 12.38 uur komen we bij elkaar in de keuken om te eten en te kletsen.”

Werkloos

Uiteraard heeft ook hij regelmatig vanuit huis gewerkt. „Ook al had ik verhalen genoeg die ik nog moest schrijven, de hele dag thuis blijven, voelt voor mij als werkloos zijn. Bij De Bovenbouw telt voor mij vooral het sociale aspect. En je kunt elkaar aan klussen helpen. Edward Swier is freelance-hoofdredacteur van NLCOACH. Dan vraag ik hem weleens of hij nog een artikel nodig heeft en dat gebeurt dan ook wel.”

Thomas Braun FOTO STUDIO KASTERMANS

Braun vergelijkt de Snelliusschool, waar overigens nog meer bedrijven zijn gevestigd, met een buurthuis.

Lusten

„Geldproblemen zouden de enige reden kunnen vormen waardoor ik hier ooit nog zou vertrekken. Zo'n werkplek buitenshuis kost je als zzp'er natuurlijk iets. Maar je hebt hier vooral de lusten en niet de lasten.”